

Introduction

This project is in response to the idea of the 'official' versus 'forbidden' in the economic black market, as stipulated in the manifesto of the “9th Baltic Triennial of International Art”. The idea is to turn the Triennial itself into a sort of market in concept. In a way, it will be the 'Black' of the 'Black Market Exhibition'.

The practice of appropriation in art has taken a new turn. With the help of the new technology, and the age-old black market operations, we are able to bring the images from the CAC to the lower-brow art venues. Does the wider distribution of the original images from the art museums increase its renown through familiarity, or is it detrimental to its prestige? Do the reproduced works shown in a new context alter the meaning and value of the original work? Or does the higher-brow origin of the works determine or affect the meaning of the new context?

With the ever increasing and insatiable need for media attention in all aspects of the modern life, information is being put out for public consumption at an ever more rapid pace. The art world is no exception. When does the supposedly proprietary information about an art event officially enter the public domain? What is 'public' anyways, considering that the majority of art viewers are cultural elites, who are involved in the production of the art event one way or another?

I wish to express my special appreciation to the artists whose works I have appropriated for the purpose of this show. I would like to thank the following people for their help in making this project possible: Jolita Zykute Daiva Bareikaite Terri Cohn Ingrida Drukteinyte Betty Tsang Europos Parkas Almantas Zykus Eimantas Ludavicius ARTima Gallery, and of course all the people whose name I cannot reveal.

Michael Zheng

Projekto pristatymas

Šis projektas gimė kaip atsakymas į “oficialių” ir “draudžiamų” sferų priešpastatymą ekonomikos juodojoje rinkoje, kas siūloma 9-osios Baltijos tarptautinio meno trienalės “BMW” manifeste. Sumanymo esmė – į Trienalę pažvelgti kaip į savotišką rinką. Tokiu būdu ši paroda tampa pačios “BMW” juodąja rinka.

Praktika, kai kuriant savąjį meno kūrinį naudojami kitų autorių darbai, mene padarė naują posūkį. Naujausių technologijų ir amžinųjų juodosios rinkos procesų panaudojimas įgalina atvaizdus iš Šiuolaikinio meno centro pateikti “žemesnio” lygio meno buveinėje.

Ar ši originalaus atvaizdo platesnė distribucija didina jo žinomumą, nes jis tampa labiau atpažįstamas, ar tai visgi žala jo prestižui? Ar reprodukuotas darbas rodomas naujame kontekste keičia jo prasmę ir vertę ar visgi veikia naujo konteksto prasmę?

Visuose šiuolaikinio gyvenimo sluoksniuose nuolat didėja nepasotinamas poreikis žiniasklaidos dėmesiui, tad informacija visuomenei pateikiama greitesniu tempu nei bet kada iki šiol. Meno pasaulis nėra išimtis. Kada informacija apie meno įvykį oficialiai patenka į viešąją sferą? Kas yra “vieša”, jeigu didžioji meno žiūrovų dalis priklauso išrinktiesiems, atstovaujantiems kultūrą ir vienu ar kitu būdu įtrauktiems į meno tvėrimo procesą?

Ypač norėčiau padėkoti menininkams, kurių darbai buvo panaudoti darant šią parodą. Projektas nebūtų įvykęs be šių žmonių pagalbos: Jolitos Zykutės, Daivos Bareikaitės, Terri Cohn, Ingridos Drukteinytės, Betty Tsang, Almento Zykaus, Eimanto Ludavičiaus, Europos Parko, ARTima Galerijos ir žinoma visų tų, kurių vardų negaliu minėti.

Michael Zheng